

tantusque senatus continuo resideret, ac passim omnibus tam publice, quam priuatim aliqua hominum temeritate, dolo, vel improbitate circumuentis, presentissimam opem, subsidiumque posset afferre. Non patitur summa vestra modestia fufius a me commemorari, quanta æquitate, diligentia, cura, sollicitudine, in rebus controuersis summorum hominum, mediocrium, atque infimorum pertractandis semper vli fueritis, quanta dexteritate lites calamitosorum absolueritis, quanta cum vestra dignitate atque laude optimi principis voluntati parueritis, semperque pareatis, quæ vel attingere singula, nedum explicare, breuitas epistolæ minime patitur. Proinde laudibus vestris omiffis, quibus explicandis ingenue profiteor longe alia opus esse fecundia, ac plusquam Ciceroniana eloquentia, ad rem ipsam magnopere festinantes, & hunc laborem nostrum qualis qualis est, & nosmetipsos V. R. commendamus, oraturi semper deum optimum maximum, vt vestrum hunc tantum iustitiæ zelum, sua benignitate prouehat, & pro pijsissimis tandem laboribus copiosissimam iustissimamque mercèdem retribuere non grauetur.

Valete viri ornatissimi, spectatæque virtutis, & hunc nostrum laborem, atque affectum grato suscipientes animo, pro genuina benignitate ab improborum inuidorumque moribus tueamini. Ex Machlinia, Calendis Ianuarijs, Anno a Natali seruato

ris, millesimo, quingentesimo, tricentesimo

mo
octauo.

A iij Ad Lectorem